

В даний час спостерігається взаємопроникнення теоретичних базисів різних наукових напрямків. При оцінці ефективності розвитку підприємства як складної компетентності застосовуються взаємодоповнюючі аспекти з різних галузей знань, що мають загальнонаукове значення. У першу чергу це відноситься до: системного підходу як загальнонаукової методології; економічної теорії, зокрема економічного аналізу, як методології оцінки стану господарюючих суб'єктів; теорії менеджменту як методології оцінки рівня організації виробничих процесів у цілому, зокрема, трудових; кваліметрії як методології оцінки якості об'єктів різноманітної природи; інформатики як методології оцінки кількості та цінності інформації.

Згідно моделі предметно-діяльній структури змісту навчальної програми, перспективними напрямками формування асоціативного шару тезауруса у підготовці компетентного спеціаліста може бути комплекс інтерактивних методів, групові дискусії, а також використання тренінгу як одного з необхідних видів навчальних занять. Тобто, варто використовувати методи, при яких можна повністю поринути в процес навчання, досліджувана проблема вирішується при активних діях учасників та змушує реагувати на сформовану в зовнішньому середовищі ситуацію. Тільки тоді, досягнувши поступової зміни, можна допомогти придбати необхідні професійні й особистісні компетентності.

Перелік посилань:

1. Пономаренко В. С. *Проблеми підготовки компетентних економістів и менеджерів в Україні : монографія / В. С. Пономаренко. – Х. : ІД «ИНЖЭК», 2012. – 352 с.*
2. Гидрович С. Р. *Компетентный подход к формированию основных образовательных программ третьего поколения / С. Р. Гидрович, И. И. Егорова, А. Ю. Курочкина. – СПб. : Изд-во СПбГУЭФ, 2010. – 107 с.*
3. Гонtareва І. В. *Структура навчальних програм при формуванні складних компетентностей / І. В. Гонtareва // Науковий вісник НГУ. – 2015. – № 1. – С. 127-132.*

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ВНЗ

Л.Л. Гурська

*Відокремлений підрозділ Національного університету біоресурсів і природокористування України
«Ірпінський економічний коледж»*

У зв'язку з переходом на компетентнісну основу в підготовці майбутніх фахівців виникає потреба у зміні традиційних технологій, форм і методів проведення навчальних занять. Накопичення знань у їх традиційному розумінні втрачає своє значення як мета навчально-виховного процесу. Роль сучасного викладача не в тому, щоб ясніше, зрозуміліше, ніж у підручнику, повідомити студенту інформацію, а в тому, щоб поставити мету навчання, організувати пізнавальну діяльність, у якій головним суб'єктом у системі «викладач-студент» стає саме студент. Навчання має бути спрямоване не тільки і не стільки на засвоєння готових теоретичних знань, а на можливість продукування нових знань, на розвиток креативності, гнучкості мислення, на моделювання нових способів діяльності.

Це і зумовлює необхідність розробки і використання інноваційних технологій навчання в підготовці компетентних фахівців, що дозволить уникнути наслідків наявної суперечності між теоретичною підготовкою й ефективністю практичної роботи фахівців.

Використання інтерактивних технологій навчання у вищих навчальних закладах представлені в роботах В.П. Беспалько, В.І. Євдокимова, Е.Н. Пехоти, М.В. Кларіна, А.К. Колеченко, Г.К. Селевко, В.В. Серікова, С.А. Сисоєвої, І.С. Якиманської; теоретичні й практичні аспекти в наукових працях Т. Ремех, О. Саган, О. Стребной, Є.І. Пометун, Л.В. Пироженко, А. Панченкова та інших вітчизняних і зарубіжних учених.

У зв'язку із входженням освіти України до Болонського процесу відбувається її модернізація. Ключовими питаннями цього процесу стало впровадження кредитно-модульної системи навчання, використання інформаційно-комунікаційних технологій та Інтернет, робиться акцент на самостійній роботі студентів, інноваційній діяльності викладацького складу ВНЗ. Модульне навчання передбачає таку організаційну технологію, при якій викладачі і студенти працюють зі змістом навчальної дисципліни, яка подається у вигляді модулів. Кожен модуль є завершеним і відносно самостійним. Сукупність таких модулів складає єдине ціле при розкритті навчальної теми або всієї навчальної дисципліни. Модульне навчання дозволяє надати динамічності організаційній технології процесу, оперативності реагування на нові несподівані ситуації. У студентів формується нова позиція діяльного, а не вербального навчання [2, с. 84].

У сучасних умовах вузівського навчання все вагомішу роль відіграє програмоване навчання, при якому передача змісту навчального матеріалу здійснюється невеликими, логічно завершеними частинами. Навчальну інформацію студенти отримують не від викладача, а з програмованого посібника або з дисплею комп'ютера. Основна мета програмованого навчання – удосконалення управління навчальним процесом. Застосування цього виду навчання забезпечує контроль за кожним кроком просування студента на шляху пізнання.

Управління цією системою здійснюється за допомогою посилення команд від викладача (комп'ютера, інших технічних засобів) до студента й отримання зворотного зв'язку, тобто інформації про перебіг навчання – від викладача (оцінка) і студента (самооцінка) [4].

Проблемне навчання – один з типів розвиваючого навчання, істотною відмінністю якого є зближення психологією навчання. Головна мета проблемного навчання – розвиток професійного проблемного мислення. Важливо, щоб задача чи питання, що мають проблемний характер, викликали у студентів професійну або пізнавальну зацікавленість, щоб вони усвідомили для себе необхідність вирішення проблеми. Традиційна педагогічна стратегія – від знань до проблеми – не дає студенту умінь і навичок самостійного наукового пошуку, оскільки вона передбачає засвоєння готових результатів. Коли навчальне завдання виконане, то можна стверджувати: студент виявив продуктивну активність, оволодів новими знаннями, способами дій. Варто зазначити, що коли б наш «уявний» студент не володів би відповідними знаннями, то він би не тільки не зміг прийняти бодай першу гіпотезу, а навіть усвідомити проблему. З іншого боку – при глибокому володінні теоретичними знаннями і практичними вміннями завдання для нього не буде проблемним – немає джерела виникнення проблемної ситуації [1, с. 142].

Застосування інтерактивних технологій навчання в навчальному процесі вищого навчального закладу дозволить розвивати основи нестандартного мислення студентів, відхилитися від стереотипності у мисленні, розвиває уяву, навички комунікативного спілкування, інтелектуальну, емоційну, мотиваційну й інші сфери [3, с. 34].

Перелік посилань:

1. Кропельницька С.О. *Методи активного навчання у підготовці фахівця. [Текст] : навч. посіб. / С. О. Кропельницька, І. В. Перезова. – К. : Центр учбової літератури, 2014. – 222 с.*
2. Найдьонов І. М. *Викладання фінансово-економічних дисциплін: методика, технологія, управління [Текст] : навч. посіб. / І. М. Найдьонов. – К. : Центр учбової літератури, 2014. – 432 с.*
3. Пометун О. І. *Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання : наук.-метод. посіб. / О. І. Пометун, Л. В. Пироженко. – К. : А.С.К., 2004. – 192 с.*
4. *Застосування педагогічних інформаційних технологій у навчальному процесі вищої школи [Електронний ресурс] / Андрій Анатолійович Каленський. – Режим доступу : <http://elibrary.nubip.edu.ua/9960/1/Kalensky.pdf> (монографія)*

ВИКОРИСТАННЯ SMART-ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМОК ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

*Я.В. Догадайло, канд. екон. наук, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Україна за кількістю населення з вищою освітою посідає восьме місце з 142 країн світу, а в свою чергу за якістю вищої освіти знаходиться тільки на 83 місці [1]. Тобто існує гостра потреба у підвищенні рівня освіти випускників вищих, в тому числі і менеджерів. Рівень освіти повинен відповідати потребам сучасного суспільства. Міжнародна комісія з питань освіти, науки і культури при ООН проголосила дві основні парадигми сучасної освіти: Education for All (EFA) – «освіта для всіх» та Lifelong Learning (LLL) – «освіта протягом всього життя» [2, с. 12].

В XXI столітті інформаційні технології стали невід'ємною частиною життєвого простору людини. На сьогодні існує нове цифрове покоління людей, для яких мобільний телефон, комп'ютер і Інтернет є такими ж природними елементами їх життєвого простору, як природа і суспільство. В таких умовах для розвитку сучасної освіти вже недостатньо впливу людського капіталу. Необхідно змінювати саме освітнє середовище, не просто нарощувати обсяги освіти трудових ресурсів, має якісно змінитися сам зміст освіти, його методи, інструменти та середовища, необхідний загальний перехід до SMART-освіти. Він виступає як якісно новий ступінь розвитку пост інформаційного суспільства [3]. SMART-підхід, спрямований на досягнення наступних цілей під час навчання: S (Self Directed) – самоорганізація навчання; M (Motived) – мотивація активної пізнавальної діяльності;